

Roda el món i torna al Born

Vicenç Pagès
ha debutat en la
literatura infantil.
JUANMA RAMOS

**ANEM A BUSCAR
UN TRESOR**
Janosch

Traductora:
Helena García
Editorial:
Kalandraka
(Pontevedra, 2013)
Pàgines: 52
Preu: 15 euros

**LA LLENTIA
VIATGERA**
Vicenç Pagès

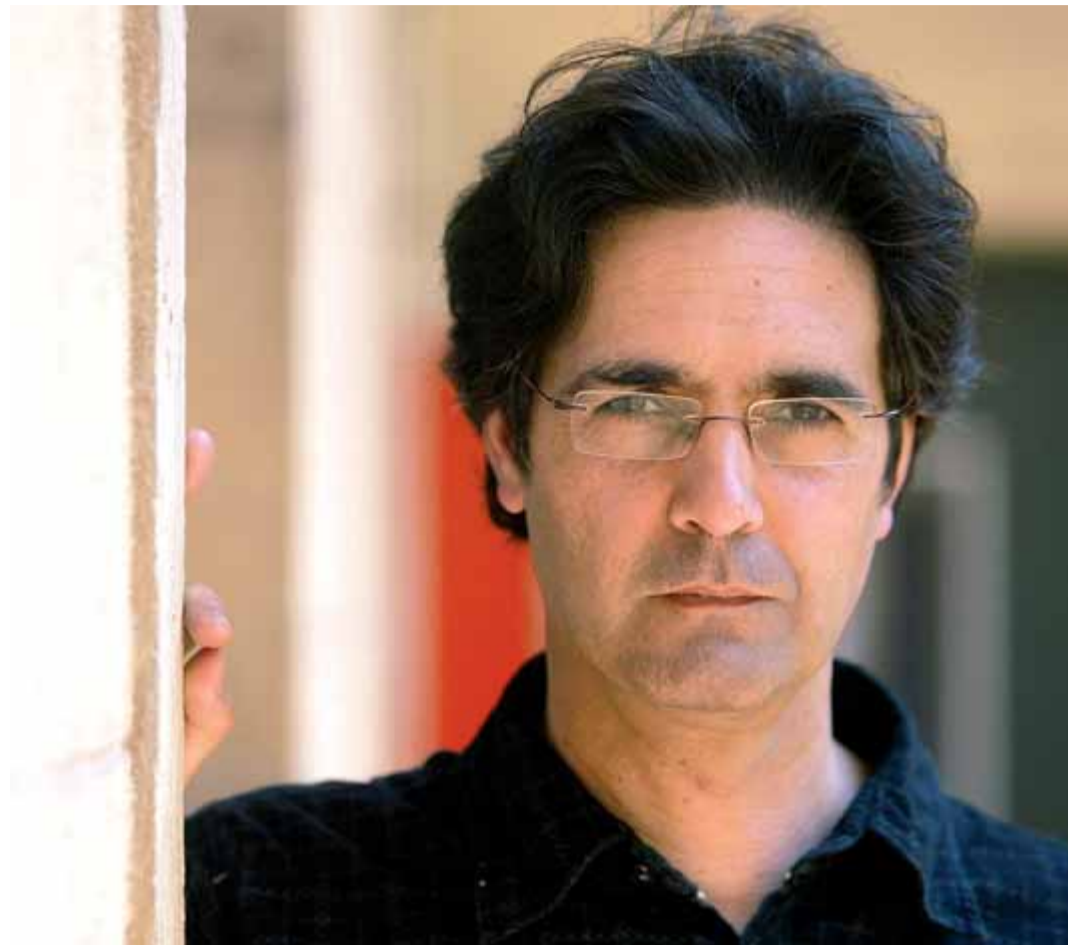
Il·lustració:
Joan Riera
Editorial:
Estrella Polar
(Barcelona, 2013)
Pàgines: 32

Anem a buscar un tresor, que porta per subtítol *La història de com el petit Ós i el petit Tigre busquen la felicitat més gran del món*, és un conte pertanyent al cicle dels que són protagonitzats pels dos amics singulars. Però té un to diferent: és l'únic que li conec a l'autor en què el Tigre i l'Ós es barallen... i per diners. Com si la crua realitat hagués entrat de sobte en l'idíl·lic món de la caseta a la vora del riu per fer-hi estralls, tot d'una els dos amics es posen a desitjar objectes de consum i coses cares. Impulsats per aquesta necessitat aliena a la lògica del seu món, marxen lluny a la recerca d'un tresor. El troben, el perden i tornen a casa. Però pel camí l'autor ens ha regalat frases com aquesta: "Perquè la llunyania mai no es troba allà on algú la pugui trobar."

Escrit fa més de trenta anys, el conte conté —entre altres delicioses troballes— una crítica d'allò més oportuna als bancs i a la monarquia. Txèkhov aconsellava als joves escriptors que als nens només se'ls donés per llegir el que també valgués per als grans. La moralitat de l'aventura val per a tots: els diners no fan la felicitat, i qui no es conforma amb el que té és perquè no vol.

La lletia inconformista

A una conclusió semblant arriba Vicenç Pagès amb la seva lletia viatgera, que s'avorreix a l'hort on ha nascut i s'embrancha il·lusionada en un viatge per tot el món, a cavall del vent. Qui no ha somiat mai viatjar "seguint el camí que marca la pols de les estrelles"? Però la jove inconformista no s'acaba de trobar bé enlloc, i aviat s'adona que el que ella anomena aventures no són sinó viatges plens de contratemps (elegent estocada al turisme!). El primer indret on finalment se sent a gust i d'on no vol marxar no és altre que... l'hort de la seva infantesa.

Troblem el mateix esquema narratiu a *Oh, que bonic és Panamà!*, de Janosch, una coincidència interessant, útil per fer pedagogia: dues obres poden tenir idèntic argument i no tenir res a veure.

La lletia viatgera és un conte dins un conte —no ens esperàvem menys de Vicenç Pagès—, una eficient reflexió sobre la utilitat de la ficció per dotar-nos d'una mirada nova sobre el nostre món, proposada als nens amb una gran naturalitat: un avi explica un conte a la seva néta, que l'escolta disposada a creu-

re, per una estona, que "les lleis dels grans queden suspeses". Per això ens empassem tan de gust la lliçó de la síndria sàvia (i la mateixa definició de saviesa: saber "observar, escoltar i lligar caps"): enlloc com a casa. Si la gràcia d'*Oh, que bonic és Panamà!* és que quan la parella d'amics torna a casa no la reconeix i per això se n'enamora (han trobat Panamà, la terra somiada), el mèrit de la lletia empordanesa és precisament la consciència de la redescoberta, que la prepara per gaudir-ne molt més. *

POESIA ROGER COSTA-PAU

Habitar en unes traces que no s'esborren

"Tot és ara i només: / la rodonesa dels dubtes, / els semàfors de la por. / Triar és l'acte més bell de l'existència: / tot és ara i només. / Tot és ara, tan sols. / Tot allò que allunya les urgències." Això té a veure amb el fet d'escriure poesia, i tant! Josep Lluís Roig (Oliva, la Safor, 1967) fa més de vint anys que n'escriu, de poesia, i aquest seu darrer llibre, *Un boxejador entre la boira*, neix i s'erigeix, segur, sobre un terreny que continua sent fèrtil i que té, sobretot, potència i sediment. D'una manera explícita, el poeta recupera, reescriu, fa reviure i torna a esbossar en aquest llibre alguns dels versos escrits durant aquesta vintena d'anys. En realitat, arriba un dia que el poeta es decideix a assajar una mirada més dilatada; no és exactament fer balanç o cap cosa

que s'hi assembla: potser això té a veure amb un desig decidit d'autoreconèixer-se... Allò que explica amb tanta finor la poeta Rosa Font en un dels seus poemes: "Ser mar vol dir ser totes les mars." Que seria com dir que un vers (o un poema) és aquell vers (o poema) més tots els altres que l'han precedit, i qui sap si també els que han de venir en un futur.

La interrogació, en el sentit més extens de la paraula, ha estat i és una constant en l'obra lírica de Josep Lluís Roig. Aquest cop, però —i això és nou dins la seva construcció poètica—, introdueix unes mu-

**UN BOXEJADOR
ENTRE LA BOIRA**
Josep Lluís Roig

X Premi Ciutat de
Terrassa Agustí Bartra
Editorial:
Pagès Editors
(Lleida, 2013)
Pàgines: 88
Preu: 12 euros

tacions en l'aspecte formal: en un bon nombre de composicions del llibre, la formalitat del poema es desdibuixa —o diguem que es revolta contra ella mateixa—, de manera que el poema queda en blanc i ens remet a una crida de nota a peu de pàgina. Pensaríem, d'entrada, que aquestes notes volen explicar o aclarir coses. No és això: les notes tornen a crear un poema i un altre. Tornen a fer aflorar "la sang, les vísceres, les llàgrimes, els solls / on jeu l'amor amb aquesta esperança / que insisteix tant a convertir matèria / en lletres negres que diposite clares..." *